
Sonina, st. 1, gm. Łańcut, woj. rzeszowskie, AZP 103-79/1

Informator Archeologiczny : badania 32, 52

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

UMK w Toruniu.

Badania winny być kontynuowane.

SONINA, st. 1, gm. Łañcut, woj. rzeszowskie, AZP 103-79/1

- osada neolityczna
- osada kultury trzcinieckiej z wczesnej epoki brązu
- osada kultury łużyckiej z okresu halsztackiego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 13 do 26 sierpnia, przez mgr. Antoniego Lubelczyka (Muzeum Okręgowego w Rzeszowie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań.

Badania prowadzono na kulminacji wzniesienia, na którym położone jest stanowisko oraz na stoku wschodnim. Wyróżniono 14 obiektów archeologicznych kultury trzcinieckiej i łużyckiej oraz luźne materiały krzemienne z neolitu, świadczące o krótkotrwałym osadnictwie w tym czasie. Wspomniane wyżej obiekty to owalne i podłużne jamy, głównie o charakterze zasobowym.

Nie potwierdziły się natomiast podejrzenia o istnieniu tutaj grodziska wczesnośredniowiecznego.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania będą kontynuowane.

Strzegowa, Jaskinia Biśnik, gm. Wolbrom, woj. katowickie - patrz: paleolit

STRYCZOWICE, st. VII, gm. Waśniów, woj. kieleckie

- ślady osadnictwa ludności cyklu lendzielsko-polgarskiego (neolit)
- cmentarzysko kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- cmentarzysko kultury amfor kulistych (neolit)
- cmentarzysko wczesnośredniowieczne

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Barbarę Matraszek (Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie), przy konsultacji mgr. Sławomira Sałacińskiego. W badaniach brali udział studenci archeologii Akademii Teologii Katolickiej. Finansowane przez PSOZ i Państwowe Muzeum Archeologiczne. Drugi sezon badań.

Celem prac była eksploracja odsłoniętych w ubiegłym roku struktur. Otwarto dwa wykopy o łącznej powierzchni 167 m², w obrębie których zdjęto ubiegłoroczną warstwę zasypiskową o miąższości ok. 30 cm.

Kontynuowano eksplorację domniemanego obiektu grobowego kultury amfor kulistych (nr 2 i 2A) oraz fragment obiektu nr 3 (ślady założenia o charakterze podomowym ludności cyklu lendzielsko-polgarskiego uchwycone w ubiegłym sezonie na przestrzeni 13 metrów).

Odsłonięto 3 rzędy kamieni (zorientowane po osi południowy wschód – północny zachód) związane z obstawą megalitu. Zostały one wykonane z dobranych pod względem wielkości i kształtu piaskowców, ułożonych jeden na drugim, bez zaprawy, tworzących „suchy murek”. Pomiędzy rzędami kamieni nr 1 i 2 zlokalizowano obiekty grobowe (3) z 4 szkieletami (w tym jeden podwójny pochówek dziecięcy) położonymi na wznak, zorientowanymi po osi południowy wschód – północny zachód, pozbawionymi wyposażenia, na powierzchni ziemi. Prawdopodobnie opisywane jednostki związane są z megalitem.

Na północ od konstrukcji kamiennych (rzędu nr 3) odkryto 3 groby płaskie o orientacji południowy wschód – północny zachód, ze szkieletami położonymi na wznak, jeden z nich niszczy konstrukcję